

המשורריות והתפתחות המלחמה האוירית. - סיבכו ביותר את האימון הטקטי הרגיל, וברור למדי שהבעיות הצפות ועולות לפני האחראים לחינוך הצבאי דורשות הרבה מיכולת ההוראה וההנהלה שלהם. מובן כעת, מדוע אלה שהעריכו כראוי את המצב, עמדו על כך, שהאימון הזה ייעשה בימי שלום דוקא, והצטערו על התמיכה המועטה הניתנת לצבא הטריטוריאלי ע"י הארץ בכללה. יש לזכור כי הוצאתו של חיל לשדה הקרב, כשהוא מאומן רק לחצאין למלוי תפקידיו, מסכנת לא רק את הפרט, אלא גם את חבריו. ברור לכל, שאנו זקוקים לצבא בעל כח מספיק, שיוכל לעזור לבעלי-בריתנו בחדשי המלחמה הראשונים ולהחזיק מעמד בהצלחה עד אותו הזמן, שצבאנו שגויס עם פרוץ המלחמה, יהא מאומן לחלוטין ובריכולת להכנס לתפקידיו מעבר לים.

מ. לזוברסקי

התובלה המוטורית בארץ וסיגולה לתפקידי חירום

1. מצב התובלה המנועית בארץ

רבה חשיבותה של בעיית התובלה בארצנו. אמנם אין ארץ-ישראל גדולה בשטחה, אולם כלנו עדים לפיתוחה המהיר של תובלתה המנועית. מה גרם לכך? - כבר ההסתכלות הראשונה במפת הארץ מוכיחה, ששטחיה ההרריים אינם נוחים להעברת קוי מסילת הברזל לכל נקודותיה. מסילת הברזל עוברת במישור החוף בין תל-אביב וחיפה, מהיפה דרך שער העמקים, ומשם - דרך עמק בית-שאן לצמח. ישנו גם קשר של מסילת ברזל עם ירושלים, אבל הוא ארוך בהרבה מכביש המכוניות. אין פלא, שעם התפתחות הארץ, ועם העליה היהודית, נמתחו באופן מקביל לשורות הישובים עורקי דרכים לצרכי התובלה המנועית, ויחד עם הקמתם נחוספו במספר רב מכוניות לצרכי תובלה שונים.

בשנים האחרונות - שנות המאורעות - קמו הרבה ישובים חדשים המרוחקים מהדרכים הראשיות, והתובלה למקומות אלה היא קשה ביותר. אולם מפאת ריכוז הגשמים בעונה קצרה יחסית ובגלל ההפסקות שבין גשם לגשם יש אפשרות לקיים את הקשר עם הנקודות האמורות ללא הפרעות רציניות. הישובים החדשים הצריכו תוספת מכוניות בארץ, וצרכי האספקה והבטחון שלהם הגבירו את הצורך בכביש-עזר.

גידול משק המכוניות בארץ היה כל השנים מהיר מאד, ובעיקר גדל משק זה בשנות ה-פרוספריטי, כשתנועת הבנין היתה זקוקה למאות מכוניות לשם הספקת חברים. אף גידול הענף של פרי ההדר דרש מספר גדול של מכוניות בעונת הפרי, אשר דוקא בה רבה התוצרת גם מהמשקים של החקלאות המעורבת. גידול זה כשהוא לעצמו מעיד על ערך התובלה המנועית בארצנו, אלא שיש לציין בצער שהתפתחות זו היתה סטיכית, ללא הדרכה מצד המוסדות המתאימים.

וי, בימי
תרגיל
הנעיות
ן בנוגע
טוריאלי
ים את
י כגון,
פה ע"י
בצבא
מהזמן
אימון.

אשונים,
חשומת-
המפליאה
לעבור
ההליכה,
מהירות,
שק של
ההליכה

שאפשר
יר בצבא
רוך לכל
יחידתו,
ום לדאוג
מעמלים
ת באימון.
דת לפועל
יף עיפות
הנוף גם
ת לעמוד

ברור, כי
ה והכידון.
גים עדיין
ן להתאמן
בהתגוננות
לות-היריה

המכוניות

מכאן - בנובו כספים רבים וחוסר ארגון בתובלה. התוצאות היו המורות, והתבטאו בכשלונן של חברות גדולות להובלת משאות, וכל ענף תובלת המשאות הועמד בפני פרובלימות כלכליות חמורות.

מהו הרכוש המנועי העומד לרשותנו בארץ כיום?

מתוך הביוליטינים החדשים של משרד הסטטיסטיקה הממשלתי אפשר ללמוד מה הוא מספר האבטומובילים מכל סוג וסוג שישנם בארץ. בסוף שנת 1938 הורשו לשימוש על ידי המשרדים לרישום המכוניות בסך הכל 9507 מכוניות. מזה מכוניות פרטיות-3935; מכוניות ציבוריות קטנות-1031; אבטובוסים-750; מכוניות משא-2592; אופני-מנוע-1182; טרקטורים לסחיבת עגלות-17.

יש לציין שמספרים אלה אינם נותנים את הסיכום המלא של מספר המכוניות הנמצאות בארץ. המכוניות האמורות הן ברובן של הישוב היהודי וביחוד נכון הדבר בנוגע לאבטובוסים ולמכוניות הפרטיות. רוב המכוניות מסוגים אלו, הנמצאות בידי ערבים, לא קבלו רישיונות לשנת 1938 בקשר עם הגבלת התנועה בארץ. אין זאת אומרת שכל המכוניות שלא הורשו לשימוש, נמצאות במצב המאפשר את העבודה בהן. יש להניח שאחוז די גדול יצא מכלל שימוש, אבל חלק ניכר עומד בטל מסיבת חוסר רשיון.

יש להניח שברשות הישוב היהודי נמצאים בערך האחוזים דלקמן מהמכוניות שהורשו לעבוד:

מכוניות משא - כ-50%
אבטובוסים - כ-90%

במכוניות פרטיות קשה לקבוע את האחוז גם בקירוב. אולם יש להניח שהוא בין 70%-80%.

העובדה, שמשק המכוניות של הישוב היהודי מורכב מסוגים שונים, מחייבת לציין את המצב הארגוני והמשקי בכל סוג וסוג לחוד.

אבטובוסים להובלת נוסעים: - איגוד כל בעלי האבטובוסים בחברות גדולות, המחולקות לפי איזורי התנועה ומאורגנות במרכז קואופרטיבי אחיד, איפשר בעזרת חוק שהוצא על ידי הממשלה לפני מספר שנים, להגיע למצב של ארגון רציונלי כללי, המבטיח רמה תכנית ידועה ותיכון לעתיד לבוא.

מכוניות משא: - חוסר הארגון של בעלי מכוניות המשא עד לשנה האחרונה, וחוסר ההגבלה הממשלתית לנתינת רישיונות חדשים למכוניות מסוג זה, גרמו לגידול מבהיל במספר המכוניות במשך שנות הפרוספריטי (מ-808 בשנת 1932 עד 4325 בשנת 1938). עם הפסקת הפרוספריטי והפחתת תנועת הבנין נתפנו מאות מכוניות מהעבודה שעסקו בה, והושלכו לדרך הגדולה בין הערים והמושבות. עודף מכוניות זה גרם להתחרות פרועה בין המובילים ולהורדת שכר ההובלה למטה מכל מינימום מוצדק. התוצאות - כשלון חברות רבות להובלת משאות ומצב ירוד של החברות המתקיימות. כתנאים אלה לא היתה אפשרות להגיע לרציונליזציה של משק המכוניות. לקראת הימים הקשים הבאים עלינו נמצא הענף הזה, החשוב כיכ לשעת חירום, במצב ירוד מאד. דרושה התאמצות בלתי רגילה של המוסדות המתאימים כדי להכינו לתפקידיו העתידיים.

המכוניות הקטנות: - מכוניות אלו מתחלקות באופן טבעי למסכסי ולפרטיות. בשני הסוגים קיימות כל דרגות המעבר ממכוניות המוחזקות במצב

הטוב ביותר (חלק כשהן כבר מ הרכב בעלי הכשרה בדרכים קשו את הרמה ה מגוון מאד. בתוך כל סו

התמור מעמידות גם ארגון חדשו אמצעי התנו מהו ו

קל להפסיק לארצנו, תנו הפצצה מהא בחשכון את הצבא. מותו המנועית. כו הובלת הפר הובלה באב קטן זה מב מלחמה.

וכדא ימים מספר עיקר הכרזל ולצ התקפה זאו לבהלה וסנ במסילות ה התובלה הו האויר. מהו המנועית ו ועוד הקשים שו בפומבי עי מציגה בז לצרכי היו שלא יהא

הטוב ביותר (של שרותי-טכסי המסודרים בין הערים, וחלק מהפרטיות), ועד למונחות ביותר (חלק מהטכסי העירוניים, והפרטיות, אשר נקנו ע"י בעליהן הנוכחיים כשהן כבר משומשות).

הרכב הנהגים: אפשר להגיד כי בדרך כלל נהגי האבטובוסים הם בעלי הכשרה גבוהה, מאידך גיסא נהגי מכוניות-המשא היה להם נסיון רב בנסיעה בדרכים קשות (חולות וכיו"ב). נהגי הטכסי (ביחוד בקוים הבין-עירוניים) הולמים את הרמה המקצועית שלהם. לעומת זה הרכבם של נהגי המכוניות הפרטיות הוא מגוון מאד. היכולת התכנית של הנהגים (תיקון המכונה והחזקתה) שונה היא בתוך כל סוג וסוג.

2. חשיבות התובלה המוטורית בתקופת הירום

התמורות המשקיות המתרחשות בעקבות המלחמה והסכנות הצבאיות-הפוליטיות מעמידות גם את ארצנו, - על הישוב היהודי שבתוכה, - בפני ההכרח לעבור לשיטות ארגון חדשות של הכלכלה בכלל, והתובלה בפרט. יש לבדוק ראשית כל, מה הם אמצעי התובלה שיעמדו לרשות הישוב לכשיחמיר המצב.

מהו מצבה של מסילת הברזל? - כבר בימי המאורעות הרגשנו יפה כמה קל להפסיק את התובלה בדרך זו. אין ספק בדבר, שאם חזית המלחמה תתקרב לארצנו, תנדל סכנה זו פי כמה. אם גם נניח, שהזמן הראשון יעבור עלינו בלי הפצצה מהאוויר וחבלות רציניות בקוי המסילה, הרי גם במקרה זה אין להביא בחשבון את מסילת הברזל לצרכי הישוב - כי יתכן שתהיה עמוסה הובלה לצרכי הצבא. מותר לשער, שהמכשיר היחיד, שימצא בידי הישוב, תהיה או התובלה המנועית. כבר בעונה האחרונה של פרי ההדר לא יכלו מסילות הברזל לבצע את תובלת הפרי בחוסר קרונות ומפאת החבלות בקוי המסילה, ורק ארגון מתאים של הובלה באבטובובילים אפשר להוציא את הפרי מהפרדסים ולהמציאו לנמל. נסיון קטן זה מביא אותנו לידי הכרת ערכה של התובלה המנועית בשביל הישוב בזמן מלחמה.

וכדאי שנהרהר באינפורמציה שהגיעה אלינו מעדי ראייה, על שנעשה בפולין ימים מספר לאחר פרוץ המלחמה.

עיקר הכח של ההפצצה הראשונה מהאוויר היה מכוון מצד האויב למסילות הברזל ולצומות דרכי התובלה המנועית, אלא שהראשונות ניתנו הרבה יותר להנזק. התקפה זאת גרמה להפסקת כל קשר בין הערים, למניעת אספקה, - ויחד עם זה לבהלה וסבל בין המוני התושבים. במדינה הפולנית התנקמו התקוות המופרזות שתלו במסילות הברזל כמכשיר לתנועה במלחמה המודרנית, והפיתוח הבלתי מספיק של התובלה המנועית, הגמישה יותר והנוחה להסתגל לתנאי המלחמה גם בימי מלחמת האויר. מהנסיון המר הזה יש ללמוד ולהסיק מסקנה, והיא: הצורך בארגון התובלה המנועית והתאמתה לצרכי הישוב בשעת חירום.

ועוד דבר: העם העברי ככללו והישוב היהודי בארץ, על אף חילוקי הדעות הקשים שביניהם לבין ממשלת בריטניה הגדולה בשאלת עתידנו בארץ, הודיעו בפומבי על נכונותם לתת יד לממשלת בריטניה במלחמתה הצודקת. התחייבות זו מציגה בעיה חדשה גם בפני התובלה העברית - להתאים את ארגונה לא רק לצרכי הישוב בלבד, אלא גם לצורך העזרה לצבא הבריטי במילוי תפקידו. וכמה שלא יהא ברור ערך התובלה לישוב ולמדינה בכללה, הרי עולה עליו חשיבותה של

והתבטאו
עמד בפני

שר ללמוד
הורשו
מכוניות
2592-א

המכוניות
י וביחוד

וגים אלו,
זה בארץ.
המאפשר
חלק ניכר

המכוניות

יח שהוא

מחייבת

ז בחברות
י איפשר
זל ארגון

עד לשנה

מסוג זה,
שנת 1932

יין נתפנו
המושבות.

י התובלה
וח ומצב

יוגליזציה
החשוב

המוסדות

למטכסי
ית במצב

תובלה מסודרת ורצינונית לצרכי הצבא. בתולדות המלחמה רבו התמורות בנידון מקומה ואופיה התכני של התובלה. נפוליאון עמד בראש צבא, שעשה את דרך כיבושו ברגל (מלבד גדודי הפרשים), ושיטת אספקתו היתה בנויה בעיקר על שיירות העגלות ועל המחסנים המרוכזים, שסודרו לאורך קו תנועת הצבא. מלחמת העולם הגדולה הביאה אתה שינוי יסודי בשיטת העברת הצבא, הגשת הרזרבה והאספקה לצבא הלוחם. מספר המכוניות גדל משנה לשנה. בשנת 1918 היה מספר המכוניות בצבא הצרפתי גדול פי 16 מבתחילת המלחמה (ב-1918 95.000 ו-1914 6000); בצבא הבריטי גדל בשנת 1918 המספר פי 90 (80.000 לעומת 900). לעתים קרובות היה לתובלה הצבאית ערך מכריע בקביעת התוצאה הסופית של קרב זה או אחר. נקח לדוגמא את הקרב הידוע על המרנה: רק ההעברה המוצלחת של צבאות הדיביזיה ה-62 מחיל הרגלים מפריז לעורף הצבא הגרמני, הצילה את המצב והנחילה נצחון לצרפת. ההעברה הזאת הוגשמה ע"י שיירה גדולה של מכוניות טכסי שגויסו בפריז למטרה זו. אפינית היא האימרה הצרפתית, המראה את ההערכה לפעולה זו: ה-טכסי - הצילו את צרפת. בשנת 1918, בשעת ההתקפה הגרמנית הגדולה האחרונה, מ-27 בחודש מאי עד ה-2 לחודש יוני העבירו הצרפתים באבטומובילים כ-14 דיביזיות של רגלים. ההעברה נעשתה ברדיוס של 80 ק"מ בערך ממקום הפירצה בחזית. העברה זאת, שהיקפה ברור מהמספרים הנ"ל, היה לה ערך מכריע בקביעת תוצאות הקרבות.

עוד בשנת 1914 הורכבו ע"י הצרפתים יחידות מנועיות, כל אחת מחושבת להעברת בריגדה שלמה של רגלים. בחודש אוקטובר 1914 הוקמה "הרזרבה המנועית של הגנרל פוש", המחושבת להעברת דיביזיה שלמה. הרזרבה נוצלה ע"י הגנרל פוש בזמן "מרוץ-ההתחרות לים", בחדשי ספטמבר-נובמבר 1914. במשך חודש ספטמבר העבירו במכוניות קרוב ל-200.000 אלף איש וקרוב ל-10.000 טון תחמושת. דוגמא משטח המלחמות הקולוניאליות הוא מסע איטליה בחבש. גם שם היתה הצלחת צבאות איטליה תלויה באפשרות התובלה המהירה ממקום למקום, לשם הגשת רזרבה צבאית למקומות החלשים והסדרת אספקה של תחמושת ומזון לצבא הלוחם. פלוגות מנועיות של אספקה, אבטומובילים משוריינים וטנקים הם שהנחילו לצבאות איטליה את הנצחון במלחמת חבש. על אף הקשיים הנובעים מהתנאים הטופוגרפיים והסבביים. מענין לציין, שאסילו הפרדות לתובלת ההרים של הצבא האיטלקי הובלו למקומות עבודתן באבטומובילים.

נעבור לדוגמא יותר קרובה מבחינת הזמן - לפעולות הצבאיות שבוצעו במסע הכיבוש הגרמני על אדמת פולין. מתמונת הקרבות בימים הראשונים לאחר פלישת צבאות גרמניה מתברר, ששלוש סיבות עיקריות חרצו את גורלו של הצבא המגן: אורך החזית, שהפולנים היו צריכים להגן עליה, חוסר חיבורים מספיקים לאורך הגבולות ובעורפם של הפולנים, והיתרון הגדול של הכוחות הממוכנים הגרמניים, שהתקיפו את צבאות פולין מכמה וכמה כיוונים. התנועה המהירה של הגדודים הגרמניים הממוכנים (בעזרת האויריה הגרמנית, החזקה בהרבה מהפולנית) - הביאה הרס לצבא הפולני ואיפשרה לצבאות גרמניה לחדור לעורפו של המתנגד, ובמקרים רבים לנתקו לגמרי מבסיסי האספקה.

רבות הן הדוגמאות המעידות על ערך החובלה המנועית במלחמה בימינו. אולם המסקנה היא אחת: גם בתנאים המשוערים של חזית ארצנו, או הארצות הסמוכות, תהא מודעת חשיבות מרובה למידת העזרה, שיוכל הישוב העברי להגיש לצבאות בריטניה ע"י התובלה המנועית הנמצאת ברשותו.

הסיכ
לקיום חי
גם
לכל הנקוד
בתחומיה ו
כאמו
הברזל, אפי
הנחה זו, ו
הרעשת הש
הארץ-ישרא
דרכים וגש
מנועיות לו
או יותר ה
השי
בם. פלוג
המשמשות
וכן יש לצ
למכונית ש
סטיה מהכ
יש
האפשרות
או לכל ש
הדרוש כד
בשטח בי
מסוימת מ
אחר
עצמה. על
של שיירה
(1)
הסלולות
איזור, שב
דרכים אל
ריכוך-ו
נעמיד לשי
בעיקר, ב
(2)
להתרחק
אפשרות
בשביל הו
מכל מקום

3. פירוש התפקידים

הסיכום שבפרק הקודם מלמדנו את הערך הרב שיש לשירותי ההובלה הנ לקיום חיי הכלכלה, והן מבחינת העזרה לכוח הצבאי.

גם בארץ-ישראל עלינו לדאוג למטרה הכפולה: ארגון מושלם של אספקה לכל הנקודות בארץ, וטיפול צרכיהם של הכוחות הצבאיים המגינים על הארץ בתחומיה ובסביבתה. נחאר לעצמנו את המצב בתובלה, באם יחמירו החנאים.

כאמור למעלה, אין באפשרותנו לבסס בבטחון את התכנית לאספקה על מסילת הברזל, אפילו באותם המקומות, שבהם היא קיימת. המכשיר היחידי שיהיה בידינו לפי הנחה זו, היא התובלה המנועית, אבל גם לה צפויות סכנות. הסכנה הראשונה היא הרעשת השיירות הנעות בדרכים הראשיות וכן הרעשת הדרכים עצמן. בתנאי המציאות הארץ-ישראלית לא מן הנמנעות היא גם האפשרות של חבלות בדרכים, (פיצוץ דרכים וגשרים). ע"י מחבלים לוקליים. כל זה מכריחנו, לפני שנגש לדון על פלוגות מנועיות לאספקה, לחשוב על ארגון שירותים שיאפשרו לפלוגות אלו עבודה פחות או יותר תקינה.

השירות הראשון שצריך להקים, יהיה נועד לשמירת הדרכים והשיירות הנעות בהם. פלוגות השמירה המנועיות יש לצידן ציוד מיוחד לכיבוי שרפות במכוניות המשמשות לאספקה, דבר העלול להציל לפעמים אספקה הכרחית לשוב זה או אחר. וכן יש לצרף לפלוגות אלו מכוניות מיוחדות עם כל הדרוש להגשת עזרה מיכנית למכונית שמתקלקלת בדרך, וציוד מיוחד להסעת מכוניות במקרה של התהפכות, או סטייה מהכביש.

יש להפנות תשומת לב מיוחדת לאפשרות התנועה בדרך שניזוקה. האפשרות היחידה למניעת קשיים ונזקים במקרה זה היא - לצרף לכל פלוגת-משמר, או לכל שיירת-אספקה, מכונית מיוחדת עם קבוצת מהנדסי-שדה המצוידים בכל הדרוש כדי לתקן דרך תיקון עראי, או להקים גשר קטן (וכן להעביר שביל זמני בשטח ביצות או בנקודת הקלקול). השירותים הללו יכולים להבטיח אותנו במידה מסוימת מכשלונות בהגשת הצרכים ההכרחיים ביותר לשובים.

אחרי שצינו את שירותי העזר, ניגש לשאלת ארגון השיירות לתפקידי האספקה עצמה. עלינו לקחת בחשבון אי אלו גורמים היכולים להשפיע על אפשרות התנועה של שיירה כזאת. החשובים בהם הם:

(1) מצב הדרכים: - מבחינת טיב הדרכים הצדדיות (הדרכים הראשיות הסלולות דומות זו לזו בארץ כולה) - אפשר לחלק את הארץ לשני איזורים יסודיים: איזור, שבו התנועה בדרך הצדדית היא בעיקר על פני חולות, ואיזור שני, שבו דרכים אלה הן דרכים לא-סלולות רגילות בעלות קרקע נוקשה בקיץ, שהיא בסכנת "ריכוך" בחורף. לתנאים אלו של הדרכים יש להתאים את המכוניות אשר אותן נעמיד לשירות באיזור זה או אחר. רצוי כמו כן להתאים חבר מובחר של נהגים, - בעיקר, בשביל התנועה על פני חולות. המחייבת התמחות מיוחדת.

(2) הכנת קו-תנועה רורביים: - יתכן שבהרבה מקרים תצטרך השיירה להתרחק מהדרך הראשית ולהפש אפשרות להגיע למטרה בדרכים צדדיות, מרוחקות. אפשרות זאת דורשת מאתנו ידיעה יסודית של כל הדרכים הבאות בחשבון בשביל התנועה, ואולי כדאי בכמה מקרים, לדאוג למפרע להכשרת הדרכים הללו. מכל מקום, הכרחי כבר כיום לחקן חקירה יסודית, לערוך מפות טופוגרפיות ומפות

מורות ננידון
ז דרך כיבוש
יירות העגלות
צולם הגדולה
לצבא הלוחם.
צבא הצרפתי
הבריטי גדל
ובלה הצבאית
מא את הקרב
מחיל הרגלים
זת. ההעברה
יה זו. אפינית
או את צרפת.
בחודש מאי
של רגלים.
העברה ואת,
הקרבות.

חת מחושבת
רבה המנועית
ע"י הנרל
ודש ספטמבר
זשת. דוגמא
יתה הצלחת
הגשת רורה
לוחם. פלוגות
אות איטליה
ים והטבעיים.
לו למקומות

כוצעו במסע
אחר פלישת
המגן: אורך
לות ובעורפם
ז את צבאות
כנים (בעזרת
ני ואיפשרה
מרי מביסתי

חמה בימינו.
או הארצות
צברי להגיש

תובלה, המיוסדות על חישובים מדויקים של מרחקי-הנסיעה ותנאיה.
3) ארגון שיירות-האספקה: - אם נזמנים כתיקונם אין אנו מטפלים בארגון תובלת-האספקה בקנה-מידה ארצי, הרי בשעת חירום נצטרך לייצור ארגון המקיף את כל תפקידי האספקה החיוניים שנפלגו קודם בידי חברות ויחידים. ארגון כזה, ממרכז אחד או ממרכזים איזוריים אחדים, צריך שיסתעף בכל מקרה אל האחראים לכל שיירה ושיירה, המנהלים את השיירה בדרכה, על יסוד משמעת מלאה מצד כל יחידות-התנועה שבשיירה, רצוי להעמיד לרשות האחראים מכוניות קלות או אוטו-נוע לתפקידי פיקוח לבדיקת הדרך ולשמירת הקשר. בשביל שני התפקידים האחרונים, אם יחמיר המצב ביותר, יהיה רצוי ליצור קבוצות מאומנות מיוחדות.

אגב הדיון בשיירות לאספקה מתבלט בעיה חמורה מאד, והיא - שאלת הספקת הדלק והמים. לא נעמוד כאן בפרוטרוט על בעיה זו, ונסתפק בציון ההכרח לדאוג במיוחד לפתרון השאלה ע"י הכנת מכוניות המתאימות לתפקידי הספקת מים ודלק. יש להתכונן לצורך של הספקת מים לא רק לישובים מרוחקים ומבודדים, (אשר הכמויות הדרושות להם אינן גדולות), כי אם גם לערים, כגון ירושלים וחיפה, אשר במקרה של הפסקת הספקת המים הרגילה, תהיה בהן הבעיה חמורה ביותר, ולפתרונה ידרש ארגון שיירות שלמות של מכוניות המיוחדות לכך.

תפקיד מיוחד ואחראי יוטל על התובלה המנועית בארץ, במקרה של התקרבות החזית לארץ גופה, ובעיקר במקרה של פעולות אוויריות אויבות בשטח הערים הגדולות בארץ. השאלה הראשונה המתעוררת במקרה זה, היא שאלת האבקואציה של התושבים ממקום-הסכנה למקומות אחרים, המרוחקים מקו האש, או מפורזים בין ישובים כפריים.

סידור האבקואציה הוא אחד הדברים הקשים ביותר מבחינה ארגונית. הבהלה בציבור הרחב עלולה להקשות בהרבה על ההוצאה לפועל של האבקואציה, והצלחת הפעולה הזאת קשורה לא רק בארגון הכללי, כי אם בראש וראשונה בהכנת שיירות מיוחדות המיועדות לתפקיד זה. יש לקחת בחשבון, שלא נוכל להעמיד לרשות האבקואציה שדראות (קולונות) של מכוניות משא, כאשר אלו תהיינה עסוקות בשטחים אחרים, ועל כן נצטרך להקים יחידות מיוחדות, המורכבות ממכוניות פרטיות, מכוניות טכסי ואבטובוסים. רצוי לחלק את היחידות האלו בכל עיר ועיר לפי האיזורים, - כדי שמיום הקמתן יתחילו בתרגילים מיוחדים, למען הכיר את השטח, שבו יצטרכו לשרת, ולמען אפשר ארגון רציונלי של ביצוע הפעולה בשעת הצורך. עובדה משמחת היא, כי, בחיפה קיימת כבר התחלה של יחידת-תנועה כזאת, במסגרת גדוד מכבי-האש, והאגודה להתגוננות בפני גזים והתקפות אוויר.

עוד תפקיד מיוחד נועד לאבטובוסים והוא - העברת חולים מבתי החולים שבערים במקרה אבקואציה. בזמן ארגון הפלוגות המיוחדות לכך, יש לקשור אליהן פלוגות עזרה ראשונה אשר ע"י לימוד שיטתי תסתגלנה להגשמת הפעולה במינימום זמן ובמכסימום נוחיות בשביל החולים.

בין התפקידים העומדים לפנינו, יש לציין את הצורך בארגון פלוגות מוביליות לעזרת ההתגוננות האנטי-אווירית. כל התקפה אווירית עלולה לגרום לדליקות, הניתנות לכיבוי רק ע"י ציוד מיוחד. האמצעים הנמצאים בארץ לתפקיד זה הם דלים ועלינו להשתמש במשאבות גודדות במספר מתאים. כמכשיר להעברת המשאבות הללו יש לארגן פלוגות טכסי ומכוניות פרטיות המסודרות במיוחד לכך.

פלוג
מקרי-ישוי
הפלוגות ה
התובלה ה
ויש לפתור
לבס
בהכנת רזו
חבר הנהג
שיתחילו ו
דאג
למילוי הת
ויפה שעה

ערניאל

אוכ
רמת החיי
בגדר ובצר
המדינה, כ
(שהם עשר
כש
עציהפרי
פרם והספו
המלובן וה
הארץ המר
והבדואים ו
היר
בגדר) ונו
מחוק לעי
סירות כב
גם יש כי

הי
מתחנכים
הניתנת לה
עירק את

פלוגות מיוחדות של מכונות קטנות, יש להכשיר להעברת פצוצים (מסוג של מקריי-שיבה" בעיקר) בתוך העיר לבתי החולים המיועדים לכך. יש לצייד את הפלוגות האלה בציוד הדרוש ולחבר אליהן פלוגות עזרה ראשונה. בחלק זה של התובלה המנועית המגויסת, צריך להביא בחשבון את עבודת הנשים בנהגות. – ויש לפתוח מיד קורסים לאימון מקצועי לכך.

לבסוף עלינו לציין, שהצלחת התפקידים האמורים לעיל קשורה, בדרך כלל, בהכנת רזרבה גדולה של נהגים מנוסים שהוכשרו במיוחד לתפקיד זה או אחר. כל חבר הנהגים הנ"ל, הכולל גם תכנאים ומכונאים, צריך להתארגן בגדודים מיוחדים, שיתחילו בפעולת הכשרה מסודרת.

דאגה מוקדמת ליצירת תובלה מנועית מסודרת בארץ, המסוגלת מלכתחילה למילוי התפקידים העומדים לפניה, יכולה לסייע לאימץ לישוב בשעה חמורה זו. ויפה שעה אחת קודם.

ערגיאל מרגולית

לתכונותיהם הצבאיות של אוכלוסי-עירק

1. הרקע

אוכלוסי עירק מצוינים בניגודים קיצוניים, וקשה לקבוע את הצד השווה שבהם. לפי רמת החיים והתרבות יש להבחין בין תושבי הערים, – ובהם יש לכלול רק את תושבי בנגד ובצרה, כי תושבי הערים האחרות אינם נכרלים מיתר בני הארץ, – ובין שאר תושבי המדינה, כקבועים כנודדים. מבחינת הרמה הסוציאלית בולט הניגוד בין קומק העשירים, (שהם עשירים מופלגים) ובין שאר התושבים, שהם עניים מרודים.

כשם שאין דרנות בינים בארץ זו בין המרבך השמם והחלק כפני הים ובין נני עזיפה והפרחים הנהדרים עשירי הצבעים; בין המסדרים המצופים קרמיקה ומרבדי פרס והספונים ריקועי זהב, ובין בניני העיר האפורים וההדוניים עד ליאוש; בין יום הקיץ המלוכך והמטמטם, ובין שקיעות החמה הססגוניות – כך אין גם דרנות בינים בין עשירי הארץ המופלגים והמפוארים וענייה המרודללים; בין בעלי הקרקעות, הבתים והגנים העשירים והכרואים באהלי שטריהנמל והפלחים בסוכות העשויות טיט-חידקל ופחי נפט.

הישוב העירקי מפולג לפלגות הנבדלות תכלית הברל. בעיר: – יהודים (20% מתושבי בנגד) ונוצרים כמעט באותו המספר; שיעים וסוניים, קורדים ואשורים, נסתורניים ושבתיים. מחוץ לעיר: – כרואים בני שבטים שונים, קורדים ויוזידים, אשורים, פרסים, פלחים, ושוכני סירות בביצות שטראל-ערב. בכל עדה ועדה בולט ההבדל בין העשירים והעניים, אשר אם גם יש ביניהם קשר נועי, הרי אין ביניהם כל קשר תרבותי-חברותי.

2. תושבי הערים

היהודים, אינם נכרלים בחייהם החיצוניים מן הערבים הסובבים אותם. העשירים מתחנכים בבית-הספר של ה.אליאנס, ומעט הצרפתית הנלמדת בכיים זה היא כל התרבות הניתנת להם. עברית לומדים רק מעט ושלא בקביעות, כי מדי פעם בפעם מנרשת ממשלת עירק את מורי העברית, כגלל חשד של תעמולה ציונית (אפילו אם הם חברי אגודת-ישראל).

נו מטפלים
יך לייצור
די חברות
סתעף בכל
ה, על יסוד
ה האחראים
שר, בשביל
י קבוצות

ולת הספקת
יון ההכרח
וספקת מים
ומבודדים,
ון ירושלים
ניה חמורה
כך.
! התקרבות
טח הערים
האבקואציה
זפוזרים בין

יית. הבהלה
ה, והצלחת
גנת ששירות
יך לרשות
ות בשטחים
ות, מכונות
זאיוורים, –
שבו יצטרכו
זדה משמחת
נדוד מכביר

תי החולים
קשור אליהן
ה במינימום

ית מובילות
לדליקות,
יקיד זה הם
ה המשאבות